

Mondókák, dalok, versek angolul, németül, magyarul.

Játékos mondókatanítás eszközkészítéssel.

„Ki tud több mondókát?” – játékos vetélkedő.

Helyszín: Református Pálmácska Óvoda, Bárányka csoport

Időpont: 2014. április 03. csütörtök

Résztevők: Benkéné Pungur Zsuzsanna

Mező Lili

Helyszín: csoportszoba

Tevékenység megvalósulása:

8h-tól 9h-ig

I. Vizuális tevékenység:

Helyszín: csoportszoba

Kora reggel előkészítettük az asztalokat a vizuális tevékenységekhez (2 - 2 asztalt egymástól jól elkülönítve leterítettünk, az eszközöket kikészítettük). Fogadtuk a gyermekeket, akik folyamatosan érkeztek az óvodába. Több tevékenységet ajánlottunk fel, a gyerekek érdeklődésüktől függően választottak közülük. A tevékenység közben ismert mondókákat idéztünk fel, ismételtünk a gyerekekkel.

Tevékenységek, eszközök készítése:

- A gyerekek plasztik gyurmából különböző figurákat, alakokat formáztak gömbölyítéssel, sodrással, lapítással. Egy-egy elkészült formához – kígyó, csiga, perec, pogácsa, - közösen mondókáztunk, énekeltünk.
 - Süssünk, süssünk valamit... (énekkel motiválta az óvónő a gyereket)
 - Tekeredik a kígyó...
 - Csiga-biga gyere ki...
 - Gyerekek, gyerekek, szeretik a peracet...
 - Szita-szita sűrű szita...

Az elkészült munkákat elláttuk a gyerekek jelével, majd táblákra helyezve a vizuális sarokba raktuk száradni.

- A másik asztalnál a gyerekek fiú (Vince) és lány (Panna, Zsuzsika) síkbábokat készíthettek. A gyerekek az előre kivágott kis fiú, kis lányformát színezték ki, majd ragasztották fel hurkapálcára. Az elkészült síkbábokkal közösen mondókáztak. Amint egy-

egy munka elkészült megtáncoltattuk őket, és elmondtuk a Cini-cini muzsika..., Bábica Panna... kezdetű mondókát.

- Ugyanennél az asztalnál virágzó almafákat is készítettünk. A gyerekek a tenyerüket, és alkarjukat rajzolták körbe, ez lett a fa, amit kiszíneztek, majd papírgyűrűssel krepp papírvirágokat ragasztottak az ágaira, leveleket rajzoltak, tetszés szerint kiegészítették a képet. A feladat ismertetésekor elmondtuk a gyerekekkel a Hüvelykujjam almafa... Egy, kettő, három, négy te kis legény... kezdetű mondókát. Az elkészült képeket elhelyeztük a vizuális sarokban ahol beszélgettünk a képekről és újra elmondtuk a Hüvelykujjam almafa... kezdetű mondókát.

A gyerekek, amikor végeztek az egyik tevékenységgel, átmehettek a másik csoporthoz. Így biztosítva volt a folyamatos foglalkoztatás és nem kellett felesleges szervezési munkával megszakítani a mondókázást.

II. Közös játékokra hívták az óvónők a gyermekeket: "Játsszuk azt, hogy elutazunk!"

Helyszín: csoportszoba – nagy szőnyeg

Eszköz: lovacska, zászló, madarak,

Az utazást lovagoltatók, lovas mondókákkal kezdtük. A csoport egyik fele kapott lovacskát, ők álltak a kör közepén. Mielőtt elindultunk megpatkoltuk a lovainkat, elmondtuk a Kipp, kopp kalapács... kezdetű mondókát, csak utána indultunk tovább miközben a mondókákat mondtuk:

- Gyí te paci...
- Gyí paci paripa...
- Höcc. höcc katona...
- Kicsi kocsi, három csacsi...
- Poros úton kocsi zörög...

Mikor már mindenki ült a lovakon Németország felé vettük az irányt a következő mondókákkal:

- Megy a hajó a Dunán...
- Ziki-zaka zakatol...
- Sári néni utazik

Mikor megérkeztünk Németországba megfigyeltük a német zászló színeit, és beléptünk egy képzeletbeli óvodába. Az megkérdeztük a gyerekeket ki az, aki tudja, hogy köszönnek a németek? A gyerekek először nem tudták, de sikerült rávezetni őket a Guten Tag, guten Tag... kezdetű mondóka segítségével. A mondóka ismétléséhez képeket használtunk, amit a gyerekek a megfelelő résznél felmutattak. Ezután a gyerekeket párba állítottuk és elmondtuk az Ich bin Peter, du bist Paul... kezdetű mondókát, közben a gyerekeket magukra majd a

párukra mutattak úgy mondták. Miután elmondtuk egyszer, kétszer a mondókát a gyerekeket megkértük, hogy álljanak, körbe fogják meg egymás kezét. Az óvónő bemutatta a dalt, (Ringel, ringel Reihe...) majd közösen gyakoroltuk játékkal együtt. Végül elbúcsúztunk Németországtól és egy szép énekkel köszöntük meg a gyerekek figyelmét, ami a tavaszról, madarokról szólt. (Alle Vögel sind schon da...)

Németország után Angliába utazunk ahova vonattal (Ziki-zaka zakatol) keltünk át a csatornán. Amikor megérkeztünk beszélgettünk kicsit a zászlóról, milyen nyelven beszélnek ott az emberek, és arról hogy ki tud angolul számolni. Az egyik kisfiú szívesen vállalkozott a feladatra és be is mutatta rögtön angol tudását. Ez után kiderült, hogy azért mindenki tud egy kicsit számolni angolul főleg visszafelé. Elismételtük a Five little monkeys... kezdetű mondókát, utánozó mozgással kísértük. (jump-ugrálás helyben, bump-fej fájlalása, called-telefonálás) Mielőtt még átrepültünk volna Amerikába elűztük az eső felhőket a Rain,rain go away kezdetű versikével. Ezután madarakká változtunk, egy varázsige segítségével, és átrepültünk az óceánon. (Nincs szebb madár..., Erre kakas, erre tyúk..., Mese, mese mátka...) Miután megérkeztünk, körbenéztünk, megnéztük az amerikai zászlót, milyen színek vannak benne. Ezután megtanultunk egy mondókát/verset egy kiségeréről szólt, aki felmászott az órára (Hickory, Dickory, Dock). Bejelentettük, hogy lejárt az időnk vissza kell térnünk Magyarországra. Visszaváltottunk gyerekekké és a Hopp, hopp haja hopp... kezdetű mondókára kivonultunk kezet mosni, előkészülni a tízóraihoz.

9:30-tól 10h-ig

III. „Ki tud több mondókát?” - játékos vetélkedő

Foglalkoztatási forma: csapatjáték

A gyerekeket négy csapatra osztottuk (piros, sárga, zöld, kék) aszerint, hogy ki milyen színű virágot húzott a lefedett kosárból. A gyerekek a virágukkal megegyező színű takaróra ültek le, így tudtuk szín szerint megkülönböztetni a csapatokat. Minden csapatnak volt egy táblája/kiskertje felragasztva a bordásfalra. A virágot, amit a legelejen húztak felragaszthatták a kertbe, ha közösen végig el tudtak mondani egy mondókát. Az a csapat nyert, aki a legtöbb mondókát tudta, akinek a legtöbb virágja felkerült, körülbelül 27-30 mondóka hangzott el magyarul, angolul, és németül. A végén oklevéllel jutalmaztuk a győzteseket, de vigaszdíjat a többiek is kapnak.

Beatrix Puzos Jászai